

РЕШЕНИЕ

№ 5984

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3589** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н., чрез процесуалния си представител адв. А., срещу Решение № ППН-01-790/18.01.2022 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). С оспорения административен акт, на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, 1. е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с рег. № ППН-01-790/09.11.2020 г., подадена от Н. А. Н. срещу министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни, в частта, съдържаща твърдения за извършени нарушения по чл. 53, ал. 6 и чл. 56, ал. 3 вр. ал. 2 ЗЗЛД и 2. е оставена без разглеждане, като процесуално недопустима, жалба с рег. № ППН-01-790/09.11.2020 г., подадена от Н. А. Н. срещу министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни, в частта, съдържаща твърдения за извършено нарушение по чл. 53, ал. 1, изр. 3 ЗЗЛД.

Наведените основания за оспорване, поради които се иска отмяната на решението са противоречие с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. Твърди се, че са налице безспорни доказателства, че в периода между 17.09.2020 г. до 25.09.2020 г. на сайта на МВР Т. е публикувано съобщение по чл. 18а АПК, което включвало трите имена и пълния адрес на жалбоподателя, като същият е бил идентифициран. Счита се, че от страна на Од на МВР- Т. са извършени следните нарушения: - на чл. 45, ал. 1, т. 5 и 6 ЗЗЛД, при обработване на личните данни за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или

изпълнението на наказанията, включително предпазването от заплахи за общественения ред и сигурност и за тяхното предотвратяване, не ги е обработила по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки; - на чл. 59, ал. 1 ЗЗЛД, като администратор на лични данни, е била длъжна, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработване, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, че обработването се извършва в съответствие със закона; - на чл. 64 ЗЗЛД, била е длъжна да оцени високия риск за правата и свободите на физическите лица, преди да бъде извършена обработка на личните данни – данните на Н. са били публикувани посредством операции, които не са били предвидени при обработката на неговите лични данни; - на чл. 6б ЗЗЛД, като орган, обработващ лични данни, е трябвало да отчете достиженията на технически прогрес, контекста и целите на обработването, като след оценка на риска е трябвало да проведе контрол над обработката на данни, какъвто не е направен, за да се допусне те да са публикувани в продължение на месеци в общодостъпна интернет страница. Моли съдът да отмени в цялост решението на КЗЛД.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. А., поддържа изложеното в жалбата и направеното с нея искане. Посочва, че правата на жалбоподателя са били изцяло накърнени, като се позовава на чл. 56 от Конституцията на Република България, според който всеки гражданин има право на защита и когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, като комисията е отказала да предостави защита на интересите на Н..

Ответникът – Комисия за защита на личните данни (КЗЛД), чрез процесуалните си представители юрк. Р. и Г., оспорва жалбата. Смята, че жалбоподателят не отстранил нередовностите в жалбата си и не става ясно какво оспорва в решението и какви са основанията. В съдебно заседание моли за постановяване на решение, с което да се потвърди обжалваният акт като правилен и законосъобразен. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – Министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. Т., оспорва жалбата. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Иска се оставане в сила на процесното решение на КЗЛД. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, в настоящия състав, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с рег. № ППН-01-790/09.11.2020 г., подадена от Н. Н. с твърдения за нарушение на ЗЗЛД, свързани с неправомерното обработване на личните му данни от ОД на МВР – Т.. Твърди се, че връчването по чл. 18а АПК разкрива негови лични данни – три имена и адрес, показващи се на страницата на ОД на МВР – Т. и че въпреки отправеното искане за свалянето на информацията получил отговор, че същата е свалена на 24.09.2020 г. със заповед, която оспорва като антидатирана, тъй като към дата 04.11.2020 г. неговият адрес е бил видим. Приложена е снимка на екран, без данни за датата, на която е направена и допълнително отговор на МВР.

На свое редовно заседание, проведено на 15.09.2021 г. (л. 109 - 112) КЗЛД обявява жалба с рег. № ППН-01-790/09.11.2020 г., подадена от Н., за допустима, като е конституирала като ответна страна министърът на вътрешните работи. На основание чл. 37, ал. 1 от Правилник за дейността на комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) на дирекция „Правни производства и надзор“ е възложено да извърши необходимото. С писмо, изх. № ППН-01-790/2020#2/29.12.2020 г. от ответната страна е поискано писмено становище по жалбата. В становище с рег. № ППН-01-790/2020#3/23.03.2021 г. от министъра на вътрешните работи е изразено становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. посочва се, че на 30.06.2020 г. чрез „Български пощи“ ЕАД в ОД на МВР – Т. е постъпило заявление № 363005-6 от Н. Н. за упражняване на право на достъп до информация и за изтриване налични данни в информационните фондове на МВР. Твърди се, че при проверката на заявлението е установено, че същото не съдържа определена информация във връзка с което до лицето - заявител са дадени указания за отстраняване на несъответствията с писмо № 363000-10482 от 02.07.2020 г., изпратено на посочения в заявлението адрес, чрез „Български пощи“ ЕАД. Във връзка с тези указания посочва, че това, което се твърди от жалбоподателя не отговаря на действителността, тъй като на същия е предоставена възможност относно възможните начини за отстраняване на нередовностите. Пратката, съдържаща указанията е върната в цялост с отбелязване, че не е потърсена от получателя. Допълва се, че на дата 28.07.2020 г. на интернет страницата на ОД на МВР - Т. е публикувано съобщение до Н. Н. във връзка с указанията, като за тези цели са посочени неговите три имена. Същото е свалено на дата 24.09.2020 г. С оглед на това, че указанията не са изпълнени, с Решение № 36300013408 от 13.08.2020 г. на Директора на ОД на МВР - Т. е прекратено производството по заявлението. Решението е изпратено чрез „Български пощи“ ЕАД, като отново пратката, съдържаща това решение, е върната в цялост, с отбелязване, че не е потърсена от получателя. Изяснява се още, че на дата 15.09.2020 г. решението е публикувано на интернет страницата на ОД на МВР - Т. със заличена информацията за ЕГН, като същото е свалено от сайта на дата 23.09.2020 г. На 27.10.2020 г. на електронната поща на ОД на МВР - Т. е постъпила молба от Н., обективираща искане за сваляне на съобщения от 28.07.2020 г. и от 15.09.2020 г. във връзка, с което е извършена проверка на сайта, при която не са установени данни за наличието на посочените съобщения, с оглед на което е изпратен отговор до Н. в този смисъл. Допълва се, че на 14.11.2020 г. на електронната поща на ОД на МВР - Т. е постъпила нова молба от Н., в която посочва, че информацията е видима, с приложени към молбата екранни разпечатки. Във връзка с това отново е направена проверка на сайта, при която е установено, че съобщенията не са налични, но при въвеждане на данните в търсачката на МВР тези документи се визуализират. По тези съображения е изискано съдействието на съответна дирекция в МВР, която установява, че е изтрита връзката към страницата (но не са изтрети самите файловете). Въпросните файлове са изтрети своевременно, за което Н. е информиран.

Жалба с рег. № ППН-01-790/09.11.2020 г., е насрочена за разглеждане по същество на 10.11.2021 г. в открито заседание. Видно от приложения по делото протокол (л. 54 и сл.), на заседанието страните, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват. КЗЛД е приела жалбата за неоснователна по отношение искането за предоставяне на информация и за непредприети действия от страна на министъра на вътрешните работи във връзка с подаденото заявление, а по отношение искането за сваляне на

информацията – за недопустима, тъй като липсва предмет. Вследствие на това КЗЛД е постановила оспорваното Решение № ППН-01-790/18.01.2022 г.

Приложени като доказателства по делото са: Вътрешни правила за организацията на работа в Министерство на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР; Правила за изработване, редактиране и информационно поддържане на сайтове в портала на МВР.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл. 146 от АПК, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 38, ал. 7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Решение № ППН-01-790/18.01.2022 г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 38, ал. 3 във вр. с чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол № 46/10.11.2021 г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл. 8, ал. 6 и ал. 7 ПДКЗЛДНА. Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 АПК, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание. Правилно административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено и в съответствие с материалноправните разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя Н. се явяват неоснователни. Съгласно чл. 39, ал. 1 и 2 ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В производството по ал. 1 субектът на данни може да иска обезщетение за претърпените от него вреди вследствие на неправомерно обработване на лични данни от страна на администратора или на обработващия лични данни. В настоящото производство претенция за обезщетение за вреди липсва.

Легалната дефиниция за лични данни се съдържа в чл. 2, ал. 1 ЗЗЛД (отм.) - всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Според чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по

един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване, а според дефиницията на Регламент (ЕС) 2016/679 – обработване означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съдът намира, че няма реално функциониращ държавен орган, институция, юридическо лице и т. н., които в дейността си да не обработват лични данни за физически лица, а целите, които се преследват във връзка с обработването на такива данни са разнообразни, като администраторите не могат да превишават пределите на допустимост.

Съгласно чл. 3, ал. 1 и, ал. 2 ЗЗЛД (отм.) администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни или обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон, в които случаи администраторът или специфичните критерии за неговото определяне са нормативно уредени. Регламент (ЕС) 2016/679 дава следната дефиниция за „администратор“ - физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят Н. е подал чрез „Български поща“ ЕАД заявление с рег. № 363005-6 от 30.06.2020 г. за изтриване на лични данни и за достъп до такива до Директора на ОД на МВР – Т.. Във връзка с посоченото заявление и на основание т. 1.6 от Заповед № 81213-1111 от 08.10.2019 г. във връзка с чл. 15, ал. 1 и чл. 8 от Вътрешните правила за организацията на работа на МВР по постъпили заявления от ФЛ във връзка с обработването на техни лични данни в МВР, утвърдени със Заповед № 81213-1110 от 08.10.2019 г., директорът на ОД на МВР - Т. е изпратил уведомление до Н., с което информира последния, че подаденото от него заявление не е съобразено с предвидения за това начин за подаване на заявления от една страна и от друга - че в същото се съдържат непълноти. Видно от посочените вътрешни правила е предвидено, че правата на субектите на данни се упражняват чрез писмено заявление, съдържащо определени реквизити лично от субекта на данните или упълномощено от него лице, или по електронен път по реда на ЗЕДЕУУ, ЗЕУ и З. - чл. 9. Видно от

известие за доставяне, пратката, съдържаща това уведомление, е изпратена на административния адрес на заявителя и е върната в цялост с отбелязване, че не е потърсена от получателя. Във връзка с горното на дата 28.07.2020 г. е публикувано съобщение на интернет страницата на ОД на МВР www.mvr.bg в обособената от него част, озаглавена „Пресцентър“ - официални съобщения по реда на чл. 18а, ал. 10 АПК. Това съобщение съдържа съществена част от уведомлението, което е изпратено на административния адрес на заявителя, но противно на твърденията на жалбоподателя в него са посочени три имена и не фигурира адрес. От справка е установено, че в определения срок от страна на заявителя не са предприети действия в изпълнение на указанията, поради което с Решение № 363000-13408 от 13.08.2020 г. на Директора на ОД на МВР - В. е прекратено производството по жалбата (отказал е да предприеме действия по заявлението от гледна точка правилата, регламентиращи правата на субектите на личните данни). Решението е било изпратено на административния адрес на заявителя, като видно от известието за доставка, пратката е върната в цялост с отбелязване, че не е потърсена от получателя. Предвид горното на 15.09.2020 г. назначената със Заповед №363з-1 536 от 15.09.2020 г. комисия публикува в горепосочената обособена част от сайта на МВР решението. Съставен е протокол, удостоверяващ публикуването на решението, като в него е посочено, че в последното се съдържат имена на гражданина, постоянен адрес и адрес за кореспонденция на територията на РБ, правно основание за издаване на ИАА и реда за неговото обжалване. Видно от решението - предмет на публикуване е, че от същото са заличени данни единствено за ЕГН на заявителя. Посоченото решение съдържа информация за заявителя — три имена и адрес - постоянен и за кореспонденция, които съвпадат. То съдържанието на този протокол става ясно, че решението и съобщението са били свалени от сайта на дата 24.09.2020 г.

На 27.10.2020 г. по електронен път е подадено искане от Н. за „смъкване“ на съобщенията от 28.07.2020 г. и 15.09.2020 г. по съображения, свързани с това, че същите съдържат лични данни. В отговор на това искане, жалбоподателят е информиран, че посочените от него съобщения са свалени на дата 24.09.2020 г. На 04.11.2020 г. е подадено последващо искане, с което същият информира, че неговите данни продължават да са видими на сайта, като към него е приложена и екранна разпечатка. В отговор на това искане, Н. е бил информиран за технически проблем, който е отстранен своевременно.

При така описаните факти, съдът намира, че приложима в процесния случай е глава 8 от Раздел II ЗЗЛД, включително правото на достъп до данни и правото на изтриване. Н. е подал две заявления за заличаване на лични данни от информационните масиви на МВР. Съгласно чл. 12 от Вътрешните правила за организацията и работа в Министерство на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в Министерство на вътрешните работи, приети със Заповед №8121з-1110/08.10.2020 г. на Министъра на вътрешните работи, заявления могат да се подават във всички структури на МВР на територията на страната. Съгласно чл. 53, ал. 6 ЗЗЛД когато администраторът има основателни съмнения относно самоличността на физическото лице, което подава искане

по чл. 55 или чл. 56 ЗЗЛД, той може да поиска да се предостави допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данните. Както бе посочено по-горе, заявлението може да се подаде лично (или чрез упълномощено лице), както и електронен път по реда на ЗЕДЕУУ, ЗЕУ и З.. Заявлението е било подадено чрез „Български пощи“ ЕАД и същото не съдържа данни от документ за самоличност (номер на лични карта) на заявителя. Същото съдържа три изречения и по никакъв начин не е конкретизирано. С оглед липсата на предвидените минимално реквизити в заявлението, с което се упражняват права, правилно и законосъобразно администраторът на лични данни е дал указания на Н. в насока потвърждаване на заявлението и допълване на същото чрез лично явяване в сградата на ОД на МВР – В. или чрез изпращане на същото по реда на ЗЕДЕУУ, ЗЕУ и З..

Горепосочените действия на администратора на лични данни, противно на твърденията на жалбоподателя, са съобразени с разпоредбата на чл. 53, ал. 6 ЗЗЛД, тъй като последната предвижда при съмнение относно самоличността на ФЛ, което подава искане, администраторът да изиска допълнителна информация необходима за потвърждаване на самоличността му. Този извод се извежда и от целта ЗЗЛД, която е ясно определена в чл. 1, ал. 3, а именно защита на ФЛ при обработване на техни лични данни, а изричната разпоредба на чл. 53, ал. 6 ЗЗЛД не оставя каквато и да била възможност за друго тълкуване освен тълкуването на всяко съмнение или неяснота в полза на субекта на данните. Предприемането на действия по заявления (независимо от предмета на същите), за които има съмнение, че изхождат от лице, което има качеството на правоимащ, би могло да доведе до неблагоприятни правни последици за лицето, което се явява субект на данните и в този смисъл – жалбата в тази част се явява неоснователна. На това основание, правилно е била отхвърлена като неоснователна от КЗЛД в точка 1 от своето решение така подадената жалба.

Адресираните до жалбоподателя документи във връзка с подаденото от него заявление, с което се упражняват права: уведомление за отстраняване на недостатъци и решение, с което с което се отказва предприемането на действия по заявлението са изпратени на административния адрес, посочен в заявлението. Предвид това, че пратките съдържащи посочените документи са върнати в цялост с отбелязване, че „не са потърсени от получателя“ и с оглед липсата на посочени други начини за контакт в заявлението, администраторът е предприел действия по тяхното съобщаване чрез публикуване на документите на интернет сайта.

По отношение на точка 2 от обжалваното решение, съдът намира същото за правилно. Видно от съобщение от дата 08.07.2020 г. е, че в същото се съдържат данни за жалбоподателя — три имена и качеството му на заявител (посочен регистрационен номер на заявлението), а в решението и адрес: постоянен и за кореспонденция с жалбоподателя. Посочените документи – съобщение и решение, обаче, към момента на постановяване на процесното решение и към датата на открито заседание, не са били налични в сайта, поради което правилно комисията е приела, че правният интерес на жалбоподателя, от търсената пред надзорния орган защита, е отпаднал в

хода на производството и в тази част жалбата няма предмет. Според постоянната практика на съда предметът на спора трябва да продължава да съществува, както и правния интерес, до решаването на същия със съответен акт, тъй като противното означава липса на основание за постановяване на акт по същество на спора. Този интерес предполага, че с уважаването на жалбата ще се породят правни последици и че жалбата може по този начин, чрез резултата си, да донесе полза на страната, която я подава. От това следва, че за да се счита, че интересът от продължаване на производството е налице, жалбоподателят не само трябва да се намира в особено положение спрямо действията/бездействията на администратора на лични данни, чиято законосъобразност оспорва, но и че с уважаването на неговата жалба ще са налице породени положителни последици в правното му положение. Ако жалбоподателят няма никаква полза от евентуалното уважаване на жалбата му продължаването на административното производство не би могло да бъде обосновано. В разглежданият случай този интерес е възникнал към момента на подаване на жалбата, но е отпаднал в хода на образуването по тази жалба производство и на това основание следва да се приеме, че отсъствието на този интерес води до процесуална недопустимост на жалбата и липса на основание за разглеждане и решаване на спора по същество. Наличието на правен интерес представлява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата, за която Комисията за защита на личните данни следи служебно както към момента на подаване на жалбата, така и в хода на производството.

С оглед на горното и предвид на това, че данните на жалбоподателя не са налични на интернет сайта на ОД на МВР и по - специално неговия адрес (предмет на жалбата е именно неговото разпространение чрез публикуването му на сайта при липса на условие/основание за това), т.е, премахнати/изтрени в хода на производството, правилно и законосъобразно Комисията за защита на личните данни е приела, че в тази част жалбата няма предмет, съответно че жалбоподателя няма и интерес.

Настоящият съдебен състав приема, че извън обхвата на поисканото от заявителя изтриване на личните му данни, остават наведените от неговия служебен защитник бланкетно нарушения на чл. 45, ал. 1, т. 5 и 6, чл. 59, ал. 1, чл. 64 и чл. 66, ал. 1 и ал. 2 ЗЗЛД. Допуснатите нарушения, свързани с нивото на сигурност на личните данни, с оценка на риска за правата и свободите на субектите и съобразяване на техническите и организационни мерки с този риск и ниво за сигурност, са по-скоро предпоставки за търсене на отговорност на държавата за вреди, ако такива бъдат доказани.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема така подадената жалба за неоснователна и недоказана и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, то жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на

правната помощ. На основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 АПК, своевременно заявеното искане за присъждане на разноски от ЗС, за която оспореният акт е благоприятен е също основателно, като жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 48 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-790/18.01.2022 г. на Комисията за защита на личните данни, с което, на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД, 1. е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с рег. № ППН-01-790/09.11.2020 г., подадена от Н. А. Н. срещу министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни, в частта, съдържаща твърдения за извършени нарушения по чл. 53, ал. 6 и чл. 56, ал. 3 вр. ал. 2 ЗЗЛД и 2. е оставена без разглеждане, като процесуално недопустима, жалба с рег. № ППН-01-790/09.11.2020 г., подадена от Н. А. Н. срещу министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни, в частта, съдържаща твърдения за извършено нарушение по чл. 53, ал. 1, изр. 3 ЗЗЛД, като неоснователна.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: